

esse, docent Dd. allegati à Barone Enenck d. tract. de priv. Iuris Civil. libr. 3. cap. 8. n. 2. quem eund. v. lib. eod. c. 5. n. 3. 2. & seqq. ut & cap. 6. num. 44. &c. Hæcque de privilegiis præmiiloco concessis, pro instituti ratione breviter dicta sufficiant.

NOBILITAS.

31. Sequitur Nobilitas, Præmium & ipsa, ac singulare eorum decus, quos sua jam ante coronavit virtus. Arg. l. un. C. de Metro- poli Beryt. lib. 11. Iosias Nolden, de Statu Nobil. Civ. multiugâ eruditione referto, (qui insertus est, vol. 4. disput. Basil.) cap. 7. thes. 57. Quamvis enim illa, vel naturâ iis, queis meliore luto, finxit præcordia Titan, inesse, factoque hominis alius, nec dari nec adimi posse, videatur; quod Canonistæ contendunt, ad c. nos qui. Dist. 40. & cap. pen. de præbendis, per illos text. ubi etiam sequentes annotant versus,

*Nobilitas hominis mens est, Deitatis imago,
Nobilitas hominis, virtutum claro propago,
Nobilitas hominis, humilem relevare iacentem,
Nobilitas hominis, nisi turpia nulla putare,
Nobilitas hominis, naturæ iura tenere.*

32. In quameandem sententiam frequentibus eunt votis, non Juris saltem nostri Interpp. complures, sed & Theologi, Poetæ ac Philosophi, inter quos, Diogenes quinam hominum Nobilissimi essent interrogatus? contemptores respondit opum, gloriæ, voluptatis & vitæ; contrariorum vero, scil. paupertatis, ignominia, laboris & mortis victores: plerique autem omnes, splendidum & Nobilem efficere solere, non majorum Nobilitatem, sed animi virtutem, constanter affirmarunt. Virtus enim per se nobilitat: &

Juvenal. Satyr. 8.

*Tota licet veteres exornent undique ceræ
Atria; Nobilitas sola est atque unica virtus.*

Præeminentia autem virtutis à Numine Divino, non ab hominis arbitrio descendit. Arridet tamen Baldi doctrina, in l. Nobiliores: in fin. C. de commerc. & Mercat. Ubi Nobilem tribus dici modis, irradit. Primò, Genere, & ita (inquit) vulgus accipit. Secundò, Virtute, & ita Philosophus accipit. Tertiò, utroque; & ista est, ait, perfecta Nobilitas, scilicet generositas animi, magnitudine decorata. Papon. liv. 5. Arrest. 39. p. 287.

33. Et sanè genuinam quod si Nobilitatis Civilis originem, finem unicum, & rectam denique spectare velimus rationem, vix est ut brevi hæc meliorem ei adpropriare queamus definitionem. De primordio Civitatis verba faciens Livius, Lucumon, inquit, & eius uxor Tanaquile, Romam migrandi consilium sumpserunt, quod ibi omnis repentinâ atque ex virtute

Dod. lib. 1.